

[Kyed.]

tiske Ordfører sige, at jeg finder det foreliggende Forslag udmærket, og Begrundelsen for, at jeg ikke kan følge den socialdemokratiske Ordfører i hans Ros af Forslaget, skal jeg komme tilbage til. Jeg vil dog gerne have Lov til at fremføre, at § 2, Stk. 1, er efter min Opfattelse noget uklart affattet, men jeg opfatter Stykket saaledes, at de anførte Priser paa Korn, 14, 12 og 11 Kr., er Priser angivet cif dansk Havn med Tillæg af Afgifter. Hvis jeg tager fejl heri, haaber jeg, at den højtærede Minister vil rette mig.

Som Bevis for Forringelsen af Forslaget ved dets Gang gennem Ministeriet skal jeg gøre opmærksom paa, at Hvedepriisen, der i Forslaget er sat til 14 Kr. cif dansk Havn, Afgiften iberegnet, bliver noget illusorisk ved Bestemmelsen i § 2, Stk. 4, for ifølge Bestemmelsen der skal indenlandsk Hvede, der sælges til Brødproduktion herhjemme, sælges til en Pris svarende til den eventuelle Dumpingpris paa udenlandsk Hvede med Tillæg af den Afgift, der opkræves for Majs, og hvis Verdensmarkedets Priser paa disse to Sorter er ændret — og det er Tilfældet i Øjeblikket —, vil det være ensbetydende med, at indenlandsk Hvede, som her staar til 14 Kr., ikke vil kunne sælges til en højere Pris end den, der svarer til Majs, efter den Tilføjelse, Lovforslaget har faaet ved Udarbejdelsen i Ministeriet.

Dernæst udtalte den ærede socialdemokratiske Ordfører, at han var meget glad ved, at man havde lavet Forslaget saaledes, at Brødkorn helt var fritaget for Afgift, og det ærede Medlem sagde, at det havde han altid været Tilhænger af. Det forstaar jeg nu ikke, for det ærede Medlem var jo Medlem af Landbokommissionen og har i Betænkningen underskrevet paa, at der skulde tages en Afgift paa Brødkorn op til den Højde, de nuværende Brødpriiser kunde betinge. Det skal jeg imidlertid ikke gaa nærmere i Rette med det ærede Medlem for, men kun konstatere. Det er jo nemlig imod Landbokommissionens enstemmige Vedtagelse, at Korn til Brød og Gryn skal fritages for Afgift. Vi gik ganske vist for vort Vedkommende ind paa at imødekomme Regeringspartiernes Krav om, at Brødpriisen ikke maatte stige som Følge af disse Foranstaltninger, men klart for alle var det, at der skulde tages den Afgift for Brødkorn, som de indenlandske Brødpriiser i Øjeblikket betinger, og den Kornpris, de nuværende Brødpriiser kan taale uden Stigning, ligger under den

cif-Pris, der var angivet i Forslaget og i Landbokommissionens Betænkning. Naar man da nu i Stedet for at sige, at Brødpriiserne ikke maa stige, vil gøre Brødkorn og Korn delvis til industriel Brug afgiftsfri, er det altsaa ensbetydende med, at man berøver Kornkassen betydelige Midler, og det er der ikke nogen særlig Grund til at gøre, naar den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale oven i Købet gav Udtryk for — hvad jeg er enig med den højtærede Minister i —, at de Priser paa Korn, her er Tale om at fastlægge, ligger i Underkanten af det rimelige, saaledes at de, der sælger Korn her i Landet, faar en mindre Pris, end de egentlig burde have — det var den højtærede Ministers Ord. Jeg er fuldt ud enig med den højtærede Minister i, at de foreslaaede Priser ligger i Underkanten af det rimelige, naar vi tager i Betragtning, hvad ogsaa den højtærede Minister fremførte, at de Priser, her er Tale om, er Priserne, som de var i Gennemsnit — og knap nok saa høje, som de var i Gennemsnit — for Aarene 1909—14, for ikke at tale om, at de ikke staar i noget som helst rimeligt Forhold til det indenlandske Prisniveau, der er fastlagt paa Grundlag af Priserne i 1929, thi i 1929 var Prisen for Rug 16 Kr. 79 Ø. og Prisen for Hvede 15 Kr. 64 Ø. Ikke en Gang Aaret 1914 har saa lave Priser som dem, vi her foreslaar, vi skal længere tilbage og tage et Gennemsnit af Femaaret 1909—14 for at komme nogenlunde ned til Priserne her, og saa ligger Rug, som anført i Landbokommissionens Forslag som i Forslaget her, endda 1 Kr. under Gennemsnittet af Rugprisen i 1909—14. Tager vi selve Aaret 1914, saa kostede Rug 15 Kr. 88 Ø. og Hvede 15 Kr. pr. Tønde.

Med Hensyn til Brødpriisen forholder det sig saaledes, at Rugbrød, der i 1914 kunde leveres til 14 Ø. pr. kg efter en Kornpris paa Rug af 15 Kr. 88 Ø., kostede i 1932 18 Ø. pr. kg, og saa mener den højtærede Minister endda, at nævnte Brødpriis ikke kan taale en cif-Pris af Rug paa 11 Kr., men oven i Købet skal det være saaledes, som Forslaget gaar ud paa, at den indenlandske Rug skal have Tilskud af Kornafgifterne paa den Maade, at den Møller, der køber indenlandsk Rug til Brug for Brød herhjemme, skal have udleveret Valutaattest afgiftsfri til Indførelse af en tilsvarende Mængde Korn fra Udlandet; selv om det er ad en Omvej, er det altsaa i Realiteten en Udbetaling af Kornkassen, der finder Sted, for enten man betaler direkte eller berøver Kornkassen en tilsvarende Indtægt, giver det jo samme Resultat.